

УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ

ДОКУМЕНТИ, АНАЛИТИКА И АРХИВА

**КОДЕКС О АКАДЕМСКОМ ИНТЕГРИТЕТУ
УНИВЕРЗИТЕТА У НОВОМ САДУ**

(пречишћен текст)

Донет на седници Сената Универзитета у Новом Саду одржаној 22.12.2016. године
Ступио на снагу: 21.1.2017. године
Измене и допуне: 23.3.2017. године

Број: 01-163/3
Датум: 24.3.2017. године

На основу тачке 1 Основа за Кодекс о академском интегритету на високошколским установама у Републици Србији (Национални савет за високо образовање на седници одржаној 24. октобра 2016. године) и члана 73 став 1 тачка 16 и члана 150 Статута Универзитета у Новом Саду (Савет Универзитета у Новом Саду од 28. децембра 2010.године, измене и допуне 23. марта 2012. године, 11. октобра 2012. године, 26. фебруара 2013. године, 15. новембра 2013. године, 30. маја 2014. године, 04. јуна 2015. године и 29. јануара 2016. године), Сенат Универзитета у Новом Саду на 19. седници одржаној 22. децембра 2016. године и 23. седници одржаној 23. марта 2017. године доноси

КОДЕКС О АКАДЕМСКОМ ИНТЕГРИТЕТУ УНИВЕРЗИТЕТА У НОВОМ САДУ

Кодекс о академском интегритету и његова функција

Члан 1

Кодексом о академском интегритету Универзитета у Новом Саду (у даљем тексту: Кодекс) на Универзитету у Новом Саду (у даљем тексту: Универзитет) штити се и чува достојанство професије, унапређивање моралних вредности, заштита вредности знања.

Кодекс има и функцију подизања свести о одговорности свих чланова академске заједнице.

Академска заједница

Члан 2

Члановима академске заједнице у смислу овог Кодекса сматрају се: наставно и научно особље, студенти и ваннаставно особље.

Кодекс се примењује и на лица која нису чланови академске заједнице, али учествују у раду високошколске установе.

Обавезност поштовања Кодекса

Члан 3

Чланови академске заједнице дужни су да се у професионалном деловању придржавају правила Кодекса.

Уколико у јавном деловању иступају као чланови академске заједнице а не као приватна лица, правила Кодекса ће се примањивати и на јавно деловање.

Друге врсте одговорности

Члан 4

Поступцима, који су прописани Кодексом, штите се вредности које су њиме прописане.

Утврђивање одговорности за повреду Кодекса не представља замену за грађанску, кривичну, управну, дисциплинску и другу одговорност, као ни друге облике одговорности који су прописани законом и општим актима Универзитета.

Односи међу члановима академске заједнице

Члан 5

Чланови академске заједнице обавезни су да одржавају и негују односе сарадње, која мора бити заснована на међусобном уважавању, поштовању и разумевању. Сви чланови академске заједнице дужни су да у свом деловању воде рачуна о интересима академске заједнице у целини.

Обавеза вођења рачуна о интересима академске заједнице и високошколске установе представља дужност чланова академске заједнице да негују и развијају дух академских слобода, аргументовану расправу, критички став, толеранцију, као и друге вредности које су на добробит целој академској заједници и Универзитету.

У односу према колегама, запосленима на Универзитету као и према колегама у другим установама академске заједнице, чланови академске заједнице дужни су да своје обавезе и односе извршавају на начелима одговорности, савесности, професионалности, објективности, непристрасности и међусобног уважавања.

Поштовање академске честитости

Члан 6

Чланови академске заједнице, који се баве научним и наставним радом, морају поштовати академску честитост, која се заснива на самосталном академском и научном раду, спровођењу оригиналних научних истраживања, представљању властитих резултата рада, као и у строгом поштовању и понашању у складу са ауторским правима других.

Дужности наставника и научног особља

Члан 7

Дужности наставника и научног особља су:

- да поштују и примењују циљеве образовања, стратегије и стандарде које је установила високошколска установа и Универзитет;
- да предмет који предају и његов садржај буду репрезентативни, релевантни, тачни и прецизни;
- да се старају и теже да у оквиру своје научне, односно стручне области и предмета које изводе на студијама, постижу и преносе квалитетна научна сазнања;
- да, поштујући начело једнакости, пруже свим студентима исте могућности за стицање знања;
- да вредновање рада и активности студента буде отворено, праведно, објективно и благовремено;
- да проверу писаних радова студената обављају савесно и да обрате пажњу на то да ли радови садрже неки од облика неакадемског понашања попут: плагирања, лажног ауторства, измишљања и криворворења резултата или аутоплагирања, и
- да испите изводе јавно и транспарентно, а оцењују поштујући начело објективности.

Рад са испитаницима

Члан 8

У случају да се ради о научноистраживачком раду са испитаницима, истраживач је дужан:

- да предузме разумне кораке да се спречи или отклони свака предвидива штета или неугодност које истраживање може произвести код испитаника;

- да тражи сагласност матичне, или надлежне етичке комисије пре отпочињања следећих врста истраживања:

а) истраживање са осетљивим особама/групама,

б) истраживање које захтева прикупљање података о испитаницима, када се подаци прибављају и од трећих лица која нису непосредна циљна група истраживања,

в) истраживање у коме испитаници учествују без властитог знања или сагласности на почетку истраживања,

г) истраживање о осетљивим темама,

д) истраживање које захтева инвазивне или потенцијално опасне процедуре било које врсте,

ђ) истраживање које може да изазове психолошки дистрес, анксиозност, нелагоду или да доведе до штете, негативних последица или нарушавања његовог физичког или психичког интегритета,

е) истраживање које подразумева узорковање телесних течности или ткива испитаника,

ж) истраживање у коме није могуће заштитити идентитет учесника,

з) истраживање које због методолошких разлога захтева да се пажња испитаника привремено скрене са правог предмета истраживања.

Када су испитаници правно и пословно способна лица, истраживач је дужан да обезбеди њихову валидну сагласност која потврђује да је испитаник разумео сврху истраживања, захтеве ситуације током истраживања и изричит пристанак на све радње предоченог истраживања.

Када су испитаници лица која немају пословну способност, истраживач је дужан да обезбеди валидну сагласност родитеља, односно старатеља.

Забрана коришћења недозвољених средстава и поступака

Члан 9

Забрањено је подстицање на коришћење, помагање или толерисање употребе недозвољених техничких и других средстава и поступака приликом испуњавања предиспитних обавеза или полагања испита.

Забрана постављања додатних и неетичких услова

Члан 10

Није дозвољено постављање захтева за приступање испиту, који нису садржани у елементима студијског програма.

Посебно је забрањено наметање услова који би представљали остваривање личне материјалне или друге користи.

Гаранције оригиналности (изворности) и тачности

Члан 11

Чланови академске заједнице лично гарантују изворност радова које објављују, тачност у приказивању и навођењу информација, као и тачност о пореклу идеја и навода који су коришћени у раду.

Врсте неакадемског понашања и њихова забрана

Члан 12

Приликом обављања научноистраживачког и стручног рада, забрањено је плагирање, лажно ауторство, измишљање или кривотворење резултата и аутоплагирање.

Поменуте забране се односе на семинарске, дипломске, завршне, мастер и специјалистичке радове, као и на магистарски рад, докторску дисертацију, рад у часопису, уџбеник, монографију, поглавље у зборницима и другим писаним радовима наставног и научног особља, односно студената.

Плагирање

Члан 13

Плагирање је представљање и приказивање туђих идеја или туђег рада као свог, у целини или деловима, а без навођења изворног ауторства или изворника.

Плагирањем се сматра и противзаконито присвајање туђих интелектуалних творевина и научних резултата, те њихово приказивање као властито.

Облици плагирања

Члан 14

Облици плагирања су:

- дословно преузимање и копирање, из електронских, штампаних или рукописних извора текста другог аутора или текста приређеног од стране професионалне агенције или другог физичког или правног лица, за потребе аутора или трећих лица – са српског или страног језика, у деловима, независно од његовог обима, или у целости – без навођења имена аутора и извора из којег је текст преузет као и без јасног обележавања преузетог дела;

- препричавање или сажимање текста другог аутора као и текста приређеног од стране професионалне агенције или другог физичког или правног лица, за потребе аутора или трећих лица – са српског или страног језика, у деловима, независно од његовог обима, или у целости – без навођења имена аутора и извора из којег је текст преузет као и без јасног обележавања препричаног дела. Аутор је дужан да се стекне јасан и недвосмислен утисак да сажети или препричани делови нису његова идеја тако што ће навести референцу, односно извор;

- непрецизно цитирање, које није по правилима цитирања прихваћеним у предметној научној или стручној области, односно по правилима цитирања у предметним часописима или по правилима издавача;

- представљање идеја других аутора као својих.

Забрањено је изостављање одговарајућег навођења имена аутора, односно извора из кога је текст преузет.

Лажно ауторство

Члан 15

Лажно ауторство је навођење лица које није учествовало у изради рада као аутора.

Морају се адекватно наводити сва и само она лица која су учествовала у процесу настајања научног, тј. стручног рада, и која су допринели раду.

Забрањен је однос између лица укључених у израду рада, који се изражава кроз неетичко искоришћавање студентског рада и активности, пропуштању да се наведе примљена помоћ или пропуштању да се примене правила о групном раду на пројектима.

Измишљање и кривотворење резултата

Члан 16

Измишљање и кривотворење резултата је деловање којим се манипулише предметом, опремом или процесом истраживања са циљем да резултати научног истраживања буду намерно подешени или протумачени у циљу потврђивања полазне хипотезе.

Посебан облик измишљања и кривотворења резултата је несавесно и неодговорно приказивање чињеница у извештајима о наставном, научноистраживачком и стручном раду.

Аутоплагирање

Члан 17

Аутоплагирање је поновно објављивање у деловима или целини, раније објављеног или у другу сврху искоришћеног властитог рада, као новог и оригиналног, при чему се изоставља навођење да је у питању већ објављен или за другу сврху искоришћен рад.

Облици других недозвољених активности

Члан 18

Забрањено је измишљање или преправљање препорука и лажно представљање академских достигнућа.

Забрањено је примање поклона или услуга, за себе или друга лица, уколико постоји оправдана сумња да ће тиме бити извршен утицај на објективност или испуњавање обавеза члана академске заједнице.

Сузбијање корупције

Члан 19

Обавезно је сузбијање сваког покушаја корупције у високошколској установи као и пријављивање таквог случаја у складу са законом.

Забрана злоупотребе Кодекса

Члан 20

Забрањено је неосновано пријављивање за плагијат, лажно ауторство, измишљање и кривотворење резултата, аутоплагирање, нетачност препорука и корупција.

Начин обављања професионалних обавеза и академских дужности

Члан 21

Чланови академске заједнице дужни су да властите професионалне обавезе и академске дужности обављају непристрасно у складу са законом и Кодексом.

Не сме се користити властити положај за стицање било каквих користи или погодности за себе или повезано лице, нити деловати против интереса високог образовања у целини.

Забрана злоупотребе односа према другим члановима академске заједнице

Члан 22

Чланови академске заједнице не смеју стварати неетичке интересне односе према лицима која би могла да утичу на њихову непристрасност, а у случају да такав однос постоји дужни су да га отклоне.

Забрањене су и ситуације и односи који би за последицу могли да имају кршење објективности и непристрасности, нарочито између чланова заједнице који су у узајамном хијерархијском односу, као и односу који укључује оцењивање туђег рада и достигнућа, или одлучивање о статусу лица која су хијерархијски подређена, о њиховом професионалном напредовању, погодностима, награђивању или кажњавању.

Ванакадемске делатности

Члан 23

Забрањено је обављање било каквог ванакадемског посла или делатности који су у супротности са професионалним обавезама члана академске заједнице, или утичу на њихов интегритет и објективност у обављању академских дужности.

Овом забраном не могу бити обухваћене активности које произлазе из Уставом гарантованих људских и мањинских слобода и права.

Сукоб интереса

Члан 24

Чланови академске заједнице дужни су да се старају да не дођу у сукоб интереса.

Сукоб интереса постоји у случају да приватни интерес члана академске заједнице, односно приватни интерес са њим повезаног лица утиче или може утицати на законито и непристрасно обављање професионалних обавеза и академских дужности.

Приватни интерес

Члан 25

Приватни интерес је било који облик користи или погодности за члана академске заједнице или са њим повезаног лица, који се прибављају обављањем професионалних обавеза и академских дужности на високошколској установи или у академској заједници.

Приватним интересом такође се сматрају радње и активности, које проистичу из обављања професионалних обавеза и академских дужности, а којима се повезана лица стављају у повлашћен положај.

Повезана лица

Члан 26

Повезананим лицима се сматрају особе које су са чланом академске заједнице:

- у браку или ванбрачној заједници;
- у крвном сродству у правој линији, односно у побочној линији закључно са другим степеном сродства;
- у тазбинском сродству закључно са другим степеном сродства;
- у односу заснованом на усвојењу;
- у односу кумства;
- у односу блиског пријатељства или интимне везе;
- у било којој другој врсти односа која се може сматрати основом интересног повезивања са чланом академске заједнице.

Оцена успешности

Члан 27

Сваки члан академске заједнице подложен је оцени успешности професионалних обавеза и професионалне компетенције.

Оцена успешности мора бити утемељена на унапред утврђеним и транспарентним критеријумима, који се заснивају на објективности и непристрасности.

Оцењивање резултата рада других чланова академске заједнице

Члан 28

Члан академске заједнице дужан је да објективно и непристрасно процењује постојање и испуњеност услова за професионално напредовање других чланова заједнице.

Процена се мора заснивати искључиво на критеријумима који су релевантни за обављање професионалних обавеза, као и на показаној стручности, таленту и резултатима професионалног рада, те засновани на закону, подзаконским актима и одговарајућим општим актима високошколске установе.

Забрана дискриминације

Члан 29

Забрањен је сваки облик дискриминације приликом вредновања испуњености услова за професионално напредовање, као и у спровођењу поступка напредовања.

Сви чланови имају једнаке услове за напредовање искључиво на основу процене испуњености професионалних обавеза и академских дужности.

Примена Кодекса

Члан 30

У поступку утврђивања неакадемског понашања, овај Кодекс се примењује на испитивање постојања плагирања, лажног ауторства, измишљања или кривотворења резултата или аутоплагирања.

За друге повреде Кодекса или академског понашања изричу се мере прописане општим актом високошколске установе.

Високошколска установа је дужна да у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог Кодекса донесе општи акт из овог члана.

Органи који учествују у поступку

Члан 31

Органи који учествују у поступку утврђивања повреде академског понашања су:

- етичка комисија високошколске установе као првостепени орган који се бира на мандатни период од три године;
- стручни орган високошколске установе;
- стручна комисија коју на предлог етичке комисије, образује стручни орган високошколске установе ради утврђивање чињеничног стања и давања предлога за поступање другим органима у поступку, за период до окончања поступка због кога је формирана;
- орган пословођења високошколске установе, који је дужан да се стара о спровођењу поступка утврђивања повреде академског понашања у роковима предвиђеним овим Кодексом и другим општим актима;
- етичка комисија универзитета као другостепени орган, која се бира на мандатни период од три године.

Сви учесници у поступку утврђивања повреде академског понашања обавезни су да поштују стандарде прописане овим Кодексом, а у случају њихове повреде или прекорачења подлежу мерама прописаним Кодексом.

Субјекти који могу поднети захтев за покретање поступка

Члан 32

Захтев за утврђивање повреде академског понашања (у даљем тексту: захтев) могу поднети:

- запослени на високошколској установи;
- студенти;
- друга физичка лица (у даљем тексту акузатори);

-органи и тела високошколских установа и научноистраживачких организација.

Елементи захтева за покретање поступка

Члан 33

Обавезни елементи захтева су:

- докази за постојање повреде академског понашања (неакадемског понашања);
- образложење захтева;
- лични подаци и потпис подносиоца захтева.

Уколико подносилац захтева затражи, његови лични подаци морају бити третирани као поверљиви.

Подношење захтева

Члан 34

Захтев се подноси првостепеној етичкој комисији високошколске установе на којој је лице, против кога се подноси захтев, запослено или било запослено, завршило основне, мастер или докторске студије, односно одбранило рад (у даљем тексту: Матична установа).

Поступак у случају коауторства

Члан 35

У случају коауторства наставно-научних радника из две или више установа, поступак ће се спровести у високошколској установи, која остварује највећи удео у средствима финансирања пројекта, а ако рад није резултат пројекта, у установи коју, по хитном поступку одреди Ректорски савет КОНУС-а, односно КАССС-а.

Покретање првостепеног поступка

Члан 36

Када утврди да је Захтев уредан и садржи све прописане елементе, етичка комисија је дужна да у року од осам дана од дана његовог пријема, достави захтев лицу против кога је поступак покренут.

Лице против кога је поступак покренут, у року од 15 дана може доставити писмено изјашњење о наводима захтева.

Сматра се да је достављање извршено и када је учињено путем електронске поште.

Уколико првостепена етичка комисија закључи да лице против кога је поступак покренут, избегава да прими захтев, односно ако се о њему у прописаном року писмено не изјасни, може донети заључак, у року не краћем од 25 и не дужем од 30 дана од дана подношења захтева, да постоји основана сумња на постојање неакадемског понашања.

Одбијање захтева

Члан 37

Првостепена етичка комисија ће захтев одбити када утврди да је сумња у постојање повреде академског понашања неоснована.

Приликом одбијања Захтева првостепена етичка комисија је дужна да размотри и утврди да ли пријава садржи елементе лажне или шиканирајуће пријаве и да у случају њиховог постојања покрене поступак за утврђивање одговорности подносиоца захтева.

Захтев за образовање стручне комисије

Члан 38

Када првостепена етичка комисија утврди постојање основане сумње да је учињена повреда академског понашања, она ће у року од осам дана од пријема писаног изјашњења лица против кога је поднета пријава, односно осам дана од дана доношења закључка о недостављању (изостанку) писаног изјашњења, доставити захтев стручном органу матичне установе да образује стручну комисију.

Првостепена етичка комисија је дужна да о покренутом поступку, без одлагања, писмено обавести надлежни орган Универзитета.

Надлежни орган Универзитета у сваком тренутку може затражити извештај о току поступка који се води у матичној установи.

Састав стручне комисије

Члан 39

Стручна комисија се састоји од:

- два члана из одговарајуће или блиске научне области које именује стручни орган матичне установе;
- једног члана кога именује Универзитет у складу са својим општим актом, а који није запослен у матичној установи;
- једног члана кога именује Национални савет за високо образовање а који није запослен у матичној установи.

Поступак формирања стручне комисије

Члан 40

На првој наредној седници, стручни орган матичне установе отпочиње формирање стручне комисије одлуком о формирању комисије и именовањем два члана.

Истовремено, на истој седници упућује писмене захтеве надлежном органу Универзитета и Националном савету за високо образовање да именују по једног члана стручне комисије.

Универзитет и Национални савет за високо образовање дужни су да у року од 30 дана од пријема захтева матичне установе, именују по једног члана стручне комисије.

Комисија је формирана протеком два дана након именовања последњег спољног члана комисије.

Орган пословођења матичне установе дужан је да одмах након истека рока из става 3 овог члана, донесе решење о образовању и саставу стручне комисије и ово решење достави члановима.

Решење о саставу стручне комисије се доставља и институцијама које су именовале спољне чланове.

Начин одлучивања стручне комисије

Члан 41

Комисија ради у пуном саставу и одлучује већином гласова од укупног броја чланова. Члан комисије се не сме налазити у сукобу интереса из члана 23. овог Кодекса.

Лица која не могу бити чланови комисије

Члан 42

Као чланови стручне комисије не могу бити именована лица која су као наставници или истраживачи претходно написали позитивну рецензију рада, ментор и чланови комисије за оцену и комисије за одбрану рада, потписници извештаја, као ни акузатор.

Методи и начин рада стручне комисије

Члан 43

Стручна комисија испитује и обавља процену оригиналности:

- непосредним упоређивањем;
- узимањем у обзир резултата софтверске анализе;
- коришћењем других метода и стандарда који су сходни, адекватни и подобни научноистраживачкој области у којој је рађен испитивани рад или дело;
- прибављањем мишљења ментора, чланова комисије за оцену и комисије за одбрану, рецензента, одговарајућег стручног органа високошколске научне установе;
- прибављањем мишљења других стручних лица и тела, чије је деловање везано за Универзитет и његову делатност.

Доношење стручног мишљења

Члан 44

Стручна комисија у року од 60 дана од дана свог образовања мора већином гласова донети образложено стручно мишљење и доставити га првостепеној етичкој комисији.

Рок из става 1. овог члана може изузетно бити продужен на образложени предлог комисије за додатних 30 дана.

У периоду од 15. јула до 20. августа рокови мирују.

У свакој фази поступка, стручна комисија може органу пословођења матичне установе да упути предлог за суспензију лица против кога је поступак покренут. Суспензија може трајати најдуже до окончања тог поступка.

Извештај првостепене етичке комисије

Члан 45

На основу мишљења стручне комисије и писаног изјашњења лица против кога је покренут поступак, првостепена етичка комисија ће у року од 15 дана од дана достављања мишљења стручне комисије, сачинити Извештај са мишљењем и доставити га органу пословођења матичне установе.

Поред Извештаја са мишљењем, првостепена етичка комисија може органу пословођења из става 1. овог члана предложити уз образложење меру суспензије против лица о чијем се неакадемском поступању одлучује.

Одговорност других лицима обухваћених поступком

Члан 46

Приликом утврђивања постојања повреде академског понашања, првостепена етичка комисија у оквиру Извештаја може предложити изрицање мера за повреду Кодекса ментору, рецезентима и члановима комисије за писање извештаја о наставном и научноистраживачком раду.

Малициозна пријава

Члан 47

Уколико првостепена етичка комисија утврди да не постоји повреда Кодекса и академског понашања и да се, истовремено, пријава претежно заснива на неистинитим наводима или да садржи шиканирајуће елементе, покренуће се поступак утврђивања одговорности подносиоца захтева.

Доношење првостепене одлуке и изрицање мере

Члан 48

По пријему Извештаја првостепене етичке комисије, орган пословођења га прослеђује на првој наредној седници стручном органу на одлучивање.

Стручни орган доноси одлуку, већином гласова од укупног броја чланова, на првој наредној седници.

На основу одлуке стручног органа матичне установе, којом је утврђена повреда академског понашања, орган пословођења матичне установе у року од 15 дана изриче меру за повреду Кодекса.

Не сматрају се повредом академског интегритета радње проистекле из грешке иза које стоје часне намере, а која је довела до занемарљивог обима плагијата односно аутоплагијата.

Постојање грешака из става 1 овог члана мора бити образложено у Извештају првостепене етичке комисије.

Мере због повреде Кодекса

Члан 49

За повреду Кодекса могу се изрећи мере за утврђено неакадемско понашање у виду плагирања, лажног ауторства, измишљања или кривотворења резултата и аутоплагирања, односно мере за утврђене мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања.

Мере за плагирање, лажно ауторство, измишљање или кривотворење резултата и аутоплагирање

Члан 50

Мере које се могу изрећи за неакадемско понашање плагирања, лажног ауторства, измишљања или кривотворења резултата, односно аутоплагирања су:

1. оглашавање дипломе о стеченом научном звању доктора наука ништавом у случају коначне одлуке којом је утврђено да докторска дисертација није резултат оригиналног научног рада.

Даном оглашавања ништавности дипломе из става 1 тачке 1 овог члана престају права и обавезе проистекле по основу стицања поништене дипломе.

Истоветан поступак се примењује на магистарску тезу, мастер, специјалистички или дипломски рад.

2. одузимање наставничког односно сарадничког звања у случају да се сазнају нове чињенице, односно појаве докази из којих недвосмислено произлази да у тренутку избора у звање кандидат није испуњавао законом прописане услове, односно, ако се утврди да радови на основу којих је кандидат изабран у звање јесу резултат неакадемског понашања.

Поступак из тачке 2 овог члана покреће орган пословођења и спроводи се по поступку предвиђеном за стицање звања.

Објављивање и дејство коначне одлуке

Члан 51

Коначна одлука о изреченој мери за повреду академског понашања, објављује се на седници стручног органа и органа управљања матичне установе и на седници стручног органа Универзитета, у чијем је саставу матична установа, као и на интернет страницама матичне установе и Универзитета.

Мере за мање повреде или немаран однос

Члан 52

Мере које се могу изрећи за мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања су:

- опомена;
- јавна опомена, и
- јавна осуда.

Сразмерност мере и повреде

Члан 53

Врста мере из претходног члана одређује се сразмерно тежини утврђене повреде, штете која је нанета угледу високошколске установе, активности које је учинилац предложио да ће предузети ради отклањања последица повреде Кодекса и процене да ће изречена мера довољно утицати на њега како не би поновио повреде Кодекса.

О врсти мере из претходног члана одлучује надлежни стручни орган, а одлука мора садржати образложење због чега се одређено понашање сматра мањом повредом или немарним односом, а не неакадемско понашање утврђено чланом 49 овог Кодекса.

Опомена

Члан 54

Опомена за повреду Кодекса се изриче у форми писаног упозорења без објављивања и уноси се у евиденцију о изреченим мерама упозорења, али не чини саставни део досијеа члана академске заједнице.

Јавна опомена

Члан 55

Јавна опомена за повреду Кодекса објављује се на седници стручног органа и органа управљања матичне установе и уноси у досије члана академске заједнице.

Јавна осуда

Члан 56

Јавна осуда због повреде Кодекса објављује се на седници стручног органа и органа управљања матичне установе и стручног органа Универзитета, као и на интернет страницама матичне установе и Универзитета и уноси се у досије члана академске заједнице.

Објављивање изречених мера

Члан 57

Јавна опомена и јавна осуда, објављују се одмах по коначности одлуке којом су изречене.

Првостепени поступак за чланове академске заједнице при Универзитету

Члан 58

Чланови академске заједнице при Универзитету су сва лица запослена у организационим јединицама Универзитета без статуса правног лица, изузев високошколске установе која нема статус правног лица и студенти уписани на студијске програме које реализује Универзитет.

Првостепени поступак се изводи по правилима поступка утврђеним овим Кодексом.

Органи првостепеног поступка за чланове академске заједнице при Универзитету

Члан 59

Органи првостепеног поступка су:

- етичка комисија коју на предлог Одбора за обезбеђење квалитета и интерну евалуацију именује ректор;
- стручни орган Универзитета - матично стручно веће Универзитета;

- стручна комисија Универзитета која се образује од два члана запослених на универзитету, једног члана из одговарајуће или блиске научне области, којег на захтев ректора, именује високошколска установа и једног члана којег именује Национални савет за високо образовање.

Жалба на првостепену одлуку

Члан 60

Лице против којег је изречена мера, као и подносилац захтева којим је отпочео поступак, могу у року од 15 дана од дана пријема одлуке поднети жалбу другостепеном органу за професионалну етику, који је установљен општим актом Универзитета.

Другостепени орган приликом разматрања навода жалбе, може затражити додатна објашњења свих учесника у поступку, као и других стручних лица, која се нису појављивала у првостепеном поступку.

Доношење другостепене одлуке

Члан 61

У року од 60 дана од дана пријема жалбе, другостепени орган за професионалну етику доноси одлуку којом може потврдити или преиначити првостепену одлуку, или је поништити и вратити на поновно одлучивање.

У случају поништавања и враћања другостепени орган мора навести разлоге такве одлуке и упутити првостепени орган које радње или доказе мора поново извести.

Правно дејство другостепене одлуке

Члан 62

Одлука другостепеног органа за професионалну етику је коначна и доставља се жалиоцу, матичној установи и Националном савету за високо образовање.

Достављање коначне одлуке Националном савету за високо образовање

Члан 63

Матична установа је дужна да коначну одлуку којом се изриче мера за повреду Кодекса проследи Националном савету за високо образовање, у року од осам дана од дана коначности.

Обнова поступка

Члан 64

У случају долажења до сазнања о постојању нових чињеница значајних за доношење одлуке, а које нису биле познате док је вођен поступак за утврђивање повреде академског понашања, етичка комисија може, по подношењу образложеног захтева или на сопствену иницијативу покренути обнову тог поступка.

Органи другостепеног поступка

Члан 65

Органи другостепеног поступка су:

- етичка комисија Универзитета;
- другостепена стручна комисија;
- стручни орган – Сенат Универзитета.

У другостепеном поступку, у складу са одредбама овог Кодекса и Правилника о поступку утврђивања повреде академског интегритета Универзитета, учествују у складу са утврђеним надлежностима Ректор универзитета и Стручна већа.

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 66

Универзитет у Новом Саду ће у року од 60 дана од дана објављивања Основа, свој Кодекс доставити Националном савету за високо образовање.

Високошколска установа дужна је да донесе кодекс у року од 60 дана од дана објављивања Кодекса о академском интегритету Универзитета.

Високошколска установа је дужна да у року од седам дана по доношењу, кодекс достави Универзитету да би се утврдило да ли је кодекс усклађен са Основама.

Универзитет је дужан да мишљење о усклађености достави Националном савету за високо образовање у року од 60 дана од дана пријема кодекса.

Члан 67

Већ изабрани првостепени и другостепени етички одбори настављају са радом до истека мандата.

Члан 68

Универзитет је дужан да донесе Правилник о поступку утврђивања повреде академског интегритета најкасније 60 дана од дана објављивања овог Кодекса.

Високошколска установа донеће Правилник о поступку утврђивања повреде академског интегритета најкасније 30 дана од дана објављивања Правилника које је донео Универзитет.

Високошколска установа може одлучити да на првостепени поступак примењује Правилник о поступку утврђивања повреде академског интегритета које је донео Универзитет.

О оваквој одлуци се мора обавестити стручни орган Универзитета.

Члан 69

У случају да високошколска установа закључи уговор са другим институцијама или правним односно физичким лицима, за обављање споредних делатности, које су од значаја за редовно функционисање, саставни део уговора о ангажовању мора бити и одредба да се овај Кодекс примењује и на лица са којима је такав уговор закључен.

Члан 70

Овај Кодекс ступа на снагу осмог дана од дана објављивања на интернет страници и огласној табли Универзитета.

Ступањем на снагу овог Кодекса престаје да важи Кодекс професионалне етике Универзитета у Новом Саду који је донет на 12. седници Сената Универзитета дана 22. априла 2010. године.

ПРЕДСЕДНИК СЕНАТА

Проф. др Душан Николић